

V případech, kde nedocílí se dohody, jsou povinni osadníci, jichž se týče, platiti oprávněným farářům, kantorům i učitelům náhradu za dosavadní naturální dávky a práce potažni i ruení podle stanovené peněžní hodnoty.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem, kdy bude vyhlášen; ministrům vnitra, pro sjednocení zákonodárství a veřejné správy, financí, zemědělství a spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Hořža v. r.

Sonstág v. r.

Prášek v. r.

Č. s. 291.

Narizení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920

k provedení zákona ze dne 20. února 1919, č. 97

Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla.

Na základě § 8 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, nařizuje se:

Článek I.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n., o provedení zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, se zrušuje s výjimkou jeho přílohy (Všeobecná celní sazba pro československé celní území).

Příloha tato zůstává v platnosti se změnami vyznačenými v článku II., § 3, tohoto nařízení.

Současně zrušuje se nařízení ministerstva financí z 28. ledna 1919, čís. 44 Sb. z. a n., o zvýšení přírážky celní.

Článek II.

§ 1.

Celní území ve smyslu § 1 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., tvoří až do definitivního stanovení hranic československého státu území jsoucí v dosahu moci československé vlády.

§ 2.

Dle § 2 zákona podléhá všechno zboží, dopravené do tohoto území po 7. březnu 1919, bez ohledu na svůj původ, tudíž i zboží z ostatních států, vzniklých na území bývalé říše rakousko-uherské, celně dle ustanovení autonomní sazby,

pokud není výslovně prohlášeno v této sazbě za cla prosté a pokud smlouvy s cizími státy jinak neustanovují.

Pro zboží, jež před účinností zákona bylo k přechodnému účelu (k opravě, dočasnému použití a pod.) vyvezeno z území československého státu do některého jiného státu, vzniklého na území bývalého Rakousko-Uherska, anebo které po dovozu do některého tohoto státu nevyšlo z úředního uschování nebo dosahu, může býti povoleno osvobození od cla nebo vrácení zapravených již celních poplatků.

Předpisy o odbavování vrácených obalů a schránek platí též o obalech a schránkách, jež byly vyvezeny po 1. listopadu 1918 z území československého státu do některého ze států, vzniklých na území bývalého Rakousko-Uherska.

Úlevy v malém pohraničním styku obyvatelstva, pokud se během času vytvořily a byly na základě § 2 nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n., uznány, zůstávají až do konečné úpravy v platnosti. Povolení změny jejich, jakož i povolování nových úlev vyhrazeno jest ministerstvu financí v dohodě s příslušnými ministerstvy.

§ 3.

Všeobecná celní sazba, zmíněná v článku I. tohoto nařízení, pozměňuje se na základě zmocnění §§ 3 a 4 zákona takto:

1. Celní sazby všech tří sloupců rozumějí se stejnou částkou v československých korunách.

2. K celním sazbám a přírážkám k nim stanoveným v celní sazbě vybírá se valutní příplatek, a to k sazbám prvního sloupce (dosavadního sloupce frankových sazeb) příplatek 500%ní, k sazbám sloupce druhého (dřívějšího sloupce přírážkového) příplatek 300%ní a k sazbám sloupce posledního (dřívějšího bezpřírážkového) příplatek 100%ní v československých korunách.

§ 4.

K váznému vybírá se příplatek 500%ní.

Celní dávky ve smyslu § 3 prováděcího předpisu ze dne 13. února 1906, č. 22 ř. z., k zákonu o celní sazbě ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., platí se v československých korunách bez valutního příplatku.

§ 5.

Ve všech případech, v nichž dle zákona o celní sazbě ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., nebo prováděcího předpisu k němu jest výše celní sazby neb celního poplatku měřítkem pro způsob celního odbavování (dle ohledacího nálezu, podle hrubé váhy, dle ústní prohlášky, co do oprávnění celních úřadů atd.), nutno vzít za základ číslici celní sazby nebo obnos základního celního poplatku bez příplatku.

§ 6.

Cizozemská platidla se k zapravení celních poplatků, dávek a vážného nepřijímají.

§ 7.

Celní poplatky jakož i celní jistoty složené přede dnem platnosti tohoto nařízení cizozemskými platidly dle přejímacích kursů ve smyslu nařízení ze dne 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n., budou v případě restituce vráceny dle těchto (přejímacích) kursů, pokud si strana nevyhradila vrácení jistoty v měně, v níž ji složila.

§ 8.

Oddíl A návodu k celní sazbě (příloha k nařízení z 12. května 1919, č. 379 Sb. z. a n.) se zrušuje a nahraňuje tímto zněním:

A. K vyceľivání.

a) Vzhledem k přechodnosti celních úlev, vyznačených v tomto tarifu, byly dosavadní výměry táry při všech položkách ponechány.

b) Ve všech případech, v nichž zákon o celní sazbě ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., neb prováděcí předpis k němu stanoví určitý obnos celní sazby neb celního poplatku jako měřítko pro posouzení celního odbavování, nutno vzít za základ číslici celní sazby nebo obnos základního celního poplatku bez valutního příplatku. (Podléhá tudíž veškeré zboží podrobené celní sazbě 7 K 50 h proclení dle hrubé váhy a pod., ať se vybírá k dotyčné sazební položce valutní příplatek 500%, 300% nebo 100% ní.)

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dne 10. května 1920; provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministrem obchodu a ministrem zemědělství.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Prášek v. r.
Sonntag v. r.	Klořáč v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Staněk v. r.	Dr. Hodža v. r.

Hampel v. r.

Čís. 292.

Zákon ze dne 9. dubna 1920, jíž se upravuje správa školství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Státu přísluší nejvyšší správa veškerého vychovávání a vyučování a dozor k němu. Správu tu

vykonává stát ministerstvem školství a národní osvěty, pokud se týče ministerstvem zemědělství.

§ 2.

Ministerstvo školství a národní osvěty přejímá k dosavadnímu oboru své působnosti:

1. působnost, kterou měly ve věcech vysokého, středního a odborného školství dosud zemské rady školní a zemské správy politické,

2. právo rozhodovací, vyhrazené zákonem ve věcech národního (obecného a občanského) školství předsedům zemských školních rad,

3. působnost ve věci menšinových škol národních a mateřských, zejména škol podle zákona ze dne 3. dubna 1919, č. 189 Sb. z. a n.

Menšinové školy ve smyslu předcházejícího odstavce jsou jednak školy, zřízené podle zákona ze dne 3. dubna 1919, č. 189 Sb. z. a n., jednak školy národní a mateřské, zřízené pro národnostní menšiny před účinností právě uvedeného zákona podle dosavadních předpisů, a to zejména v Čechách, na Moravě a ve Slezsku podle článku 19. bývalého zákona ze dne 21. prosince 1867, č. 142 ř. z.

Školy menšinové nepodléhají ani místním ani župním radám školním ani jejich orgánům a spravují se vesměs podle zákona ze dne 3. dubna 1919, č. 189 Sb. z. a n.

Dosavadní působnost zemských výborů ve věcech škol středních a odborných, menšinových a soukromých kromě škol zemědělských přechází na ministerstvo školství a národní osvěty, které převezme také správu zemských fondů školních.

§ 3.

U každého župního úřadu zřizuje se župní rada školní.

V hlavním městě Praze zřídí se samostatná školní rada téhož složení a s touže pravomocí jako župní rady školní.

§ 4.

Župní rada školní se skládá:

1. ze župana jako předsedy,
2. z předsedova náměstka,
3. ze zástupců učitelstva,
4. ze zástupců občanstva,
5. z referentů pro věci pedagogické, administrativní a právní.

§ 5.

Náměstek županův ve funkci předsedy župní rady školní jest jmenován ze státních úředníkův a má titul: „náměstek předsedy župní rady školní“.

§ 6.

Zástupců učitelstva bude 5. Zástupci ti volí se na župních konferencích učitelstva škol obecných a občanských. V župách národně smíšených